



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Warszawa, dnia 23 grudnia 2014 r.

DOLiS/DEC- 1212/14

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1182, z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani E. K., zam. w S., na odmowę udostępnienia przez Ministra Gospodarki, z siedzibą w Warszawie przy pl. Trzech Krzyży 3/5, danych osobowych Pana D. W. w zakresie jego adresu zamieszkania i adresu do korespondencji,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani E. K., zwanej dalej Skarżącą, na odmowę udostępnienia przez Ministra Gospodarki, z siedzibą w Warszawie przy pl. Trzech Krzyży 3/5, zwanego dalej Ministrem, danych osobowych Pana D. W. w zakresie jego adresu zamieszkania i adresu do korespondencji.

W treści swojej skargi Skarżąca wskazała, iż uzyskanie danych osobowych Pana D. W. w zakresie jego adresu zamieszkania jest „(...) niezbędne w celu wytoczenia powództwa przed sądem karnym o złośliwe i uporczywe naruszanie praw pracowniczych”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. Pismem z dnia [...] lipca 2012 r. Skarżąca zwróciła się do Ministra z wnioskiem o udostępnienie adresu zamieszkania i adresu korespondencyjnego Pana D. W. Argumentując konieczność pozyskania danych osobowych Skarżąca wskazała, iż żądane dane cyt. „(...) są jej niezbędne w celu wytoczenia powództwa przed sądem karnym (...) w formie subsydiarnego aktu oskarżenia”.

2. Minister pismem z dnia [...] sierpnia 2012 r. odmówił udostępnienia żądanych danych osobowych wskazując brak podstaw prawnych do ich udostępnienia z uwagi na ich ochronę przed nieuprawnionym przetwarzaniem.
3. W wyjaśnieniach złożonych pismem z dnia [...] września 2013 r. przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych Minister wskazał, iż wniosek o udostępnienie danych osobowych złożony przez Skarżącą oparty został na przepisie art. 29 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1182, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Ponadto Minister zaznaczył, iż cyt. „(...) Do wniosku nie dołączono żadnych dokumentów. Odmowa udostępnienia danych nastąpiła w związku z uchycieniem z dniem [...] marca 2011 r. przepisu art. 29 ustawy (...) [który stanowił] podstawę żądania”.
4. W aktach postępowania administracyjnego znajduje się kopia subsydiarnego aktu oskarżenia kierowanego między innymi przeciwko Panu D. W., który został złożony w Sądzie Rejonowym dla W. Przedmiotowy akt oskarżenia w swojej treści wskazuje adres pracodawcy Pana D. W. jako adres do doręczeń dla oskarżonego.
5. W aktach postępowania administracyjnego znajduje się kopia zarządzenia z dnia [...] sierpnia 2012 r. (sygn. akt [...]) Sądu Rejonowego dla W., którym Sąd wezwał do uzupełnienia braków formalnych aktu oskarżenia poprzez wskazanie w imieniu, którego ze współoskarżycieli prywatnych została wniesiona opłata od aktu oskarżenia i wniesienie opłaty przez drugiego z nich.
6. Pismem z dnia [...] stycznia 2014 r. organ wezwał Skarżącą do przedstawienia dokumentu, który uprawdopodobniłby, iż sąd uzależnia nadanie biegu w sprawie z jej aktu oskarżenia od wskazania adresu Pana D. W. W odpowiedzi Skarżąca przesłała pismo, z którego wynika, że postępowanie z jej aktu oskarżenia się toczy, jednak wyjaśnienia Skarżącej w tym zakresie nie zawierały załączników uprawdopodobniających jej twierdzenia. Mając uzasadnione wątpliwości co do rzeczywistego celu pozyskania danych osobowych przez Skarżącą w chwili obecnej organ ponownie w dniu [...] lutego 2014 r. wezwał Skarżącą do przedstawienia dowodów, które uprawdopodobniałyby cel pozyskania żądanych danych osobowych - jednak przedmiotowe wezwanie pozostało bez odpowiedzi.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego materiału dowodowego w niniejszej sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył co następuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż pomimo uchycienia art. 29 ustawy w przedmiotowej sprawie zastosowanie znajdują przepisy ustawy. Zgodnie z brzmieniem art. 1 ust. 1 ustawy każdy ma prawo do ochrony dotyczących go danych osobowych. W myśl zaś art. 1 ustęp 2 ustawy, przetwarzanie danych osobowych może mieć miejsce ze względu na dobro publiczne, dobro osoby, której dane dotyczą, lub dobro osób trzecich w zakresie i trybie określonym ustawą. Przepis ten wskazuje, iż od generalnej zasady prawa do ochrony danych osobowych istnieją wyjątki. Oznacza to, iż w przypadku zaistnienia uzasadnionej okoliczności (przesłanki) racjonalny ustawodawca dopuszcza przetwarzanie danych osobowych. Przetwarzaniem danych osobowych – w myśl art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych – jest m.in. ich udostępnianie. W doktrynie podkreśla się, iż cyt.: „(...) wytyczając reguły ochrony danych osobowych, należy uważać, aby nie przekroczyć granicy, za którą trafne i szlachetne zamiary oraz założenia zaczynają już

wywoływać negatywne skutki. Ma to miejsce na przykład wówczas, gdy zbyt rygorystyczne ograniczenia w pozyskiwaniu i gromadzeniu informacji (danych osobowych) przeszkadzają w należyтым zapewnieniu porządku i bezpieczeństwa” (tak: J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, Ochrona Danych Osobowych Komentarz, 4 wydanie, Kraków 2007, str. 303-304).

Podstawę do zgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych daje spełnienie jednej z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 ustawy. Zgodnie z treścią przytoczonego przepisu przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą (pkt 3), jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Z powyższego wynika zatem, iż podmiot występujący do administratora danych osobowych o udostępnienie mu danych osobowych musi wykazać, iż legitymuje się jedną z ww. przesłanek uprawniających do pozyskania wnioskowanych danych. W szczególności, jeżeli przesłanką pozyskania danych osobowych jest art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, wniosek skierowany do administratora danych, powinien zawierać elementy pozwalające administratorowi na dokonanie oceny czy pozyskanie danych osobowych oraz ich udostępnienie nie naruszy przepisów ustawy. Na administratorze danych osobowych ciąży bowiem szczególne obowiązki związane z przetwarzaniem danych osobowych, jak obowiązki wynikające z art. 26 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy, dotyczące dołożenia szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą i zapewnienia, aby dane te były przetwarzane zgodnie z prawem (pkt 1) oraz merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane (pkt 3), a także obowiązek wynikający z art. 38 ustawy, dotyczący zapewnienia kontroli nad tym, jakie dane osobowe, kiedy i komu są przekazywane. Skoro zatem administrator danych osobowych musi czuwać nad tym, w jakim celu dane są przetwarzane, a więc i udostępniane, cel pozyskania danych przez podmiot występujący o udostępnienie danych musi być wyartykułowany we wniosku o ich udostępnienie. Podobnie, wniosek taki powinien określać zakres żądanych danych, bowiem administrator danych osobowych musi dokonać oceny, czy pozyskanie danych jest adekwatne w stosunku do celu, w jakim mają być one następnie przetwarzane. Wniosek powinien posiadać formę pisemną, by umożliwić administratorowi kontrolę, o której mowa w art. 38 ustawy, jednocześnie stanowiąc dowód potwierdzający fakt udostępnienia danych podmiotowi uprawnionemu.

Zauważyć w tym miejscu jednocześnie należy, iż postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora Danych Osobowych służy kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych i jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych

osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6).

Z ww. przepisu wynika, że Generalny Inspektor władny jest wydać decyzję administracyjną nakazującą udostępnienie danych osobowych wyłącznie w przypadku, gdy doszło do naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. Treścią decyzji powinien być nakaz przywrócenia stanu zgodnego z prawem, który może dotyczyć konkretnego (określonego w pkt 1-6) działania lub zaniechania.

O bezprawności działania administratora danych można mówić w sytuacji, gdy ten podmiot, otrzymawszy wniosek o udostępnienie danych, mimo braku podstaw do odmowy udostępnienia przetwarzanych danych osobowych, odmawia ich udostępnienia wnioskodawcy lub pozostaje bezczynny.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, iż Skarżąca zwróciła się do Ministra z wnioskiem o udostępnienie danych osobowych Pana D. W. w zakresie adresu zamieszkania i adresu do korespondencji. Przesłanką udostępnienia żądanych danych osobowych Skarżącej, która w takiej sytuacji mogłaby być wzięta pod uwagę jest art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, tj. przesłanka legalizująca przetwarzanie danych osobowych, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie danych nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. W przedmiotowym postępowaniu za prawnie usprawiedliwiony cel należy uznać przepisy prawa umożliwiające osobom pokrzywdzonym dochodzenie swoich praw przed sądem.

Mając na uwadze całokształt okoliczności przedmiotowego postępowania należy wskazać, iż wniosek Skarżącej skierowany do Ministra jest zbyt ogólny. W ocenie organu Skarżąca w niewystarczający sposób uzasadniła żądanie ograniczając się jedynie do oświadczenia, z którego można wnioskować, że dane te są jej niezbędne do ochrony jej dóbr prawnie chronionych w drodze procesu prywatnoskargowego. Niemniej należy podkreślić, iż w przedmiotowym postępowaniu Skarżąca nie przedstawiła dowodów przemawiających za niezbędnością pozyskania żądanych danych dla realizacji celu w jakim zamierza je wykorzystać.

Skarżąca deklaruje, iż pozyskanie żądanych danych osobowych jest jej niezbędne do złożenia prywatnego aktu oskarżenia, podczas gdy z materiału dowodowego zebranego w sprawie nie wynika, iż Sąd Rejonowy dla W. uzależnił rozpoznanie sprawy od wskazania przedmiotowych danych. Wezwanie Sądu do uzupełnienia braków formalnych dotyczyło jedynie niejasności związanych z wniesioną od aktu oskarżenia opłatą. Ponadto Skarżąca wezwana do uprawdopodobnienia okoliczności, iż brak żądanych przez nią danych osobowych uniemożliwia wszczęcie postępowania sądowego, nie wykazała tej okoliczności.

Nieprecyzyjne umotywowanie pozyskania danych osobowych przed administratorem danych i przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych przede wszystkim uniemożliwia stwierdzenie czy przedmiotowe udostępnienie danych osobowych nie naruszy praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ponadto organ nie może jednoznacznie stwierdzić jaki jest rzeczywisty cel ich pozyskania. Należy również wskazać na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., z dnia [...] listopada 2010 r. sygn. [...], w którym sąd stwierdził, iż cyt.: „(...) wiarygodne uzasadnienie potrzeby posiadania danych chronionych powinno być na tyle szczegółowe, aby umożliwiło organowi ocenę tego, czy wskutek udostępnienia danych nie zostaną naruszone prawa i wolności konkretnych osób. Za niewystarczające uznać więc należy ogólnikowe uzasadnienia odnoszące się wyłącznie do celów, jakie strona chce osiągnąć. W oparciu o takie uzasadnienie organ pozbawiony zostałby możliwości oceny drugiej z ww. przesłanek. Jako zasada jawi się więc potrzeba zawarcia w uzasadnieniu wniosku przynajmniej przykładowego katalogu czynności, jakie strona zamierza przedsięwziąć wykorzystując otrzymane dane. Tylko bowiem takie uzasadnienie umożliwi organowi skuteczną ocenę wpływu ujawnionych danych na prawa i wolności osób, których dane dotyczą”.

Jednocześnie zauważyć należy, iż udostępnienie żądanych danych osobowych przez Ministra wobec braku możliwości stwierdzenia czy nie naruszy to praw i wolności osoby, której dane dotyczą mogłoby narazić Ministra na zarzut naruszenia obowiązku staranności administratora danych wynikającego z art. 26 ust. 1 ustawy, a nawet na zarzut popełnienia przestępstwa z art. 51 ust. 1 ustawy.

W związku z powyższym, stwierdzić należy, że w rozpatrywanej sprawie brak jest podstaw do wydania decyzji nakazującej przywrócenie stanu zgodności z prawem, stosownie do powołanego wyżej art. 18 ust. 1 ustawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).